

Film

Kaninen Ida sträckte på sig. Gäspade. Hon vaknade med lurarna på. Det var musik som spelades. "Sarabande", från filmen "Barry Lyndon". En Stanley Kubrikfilm. De hade visat filmen för Toms vänner. Läkaren och Journalisten. De somnade nästan. Flera år senare hittade Ida en recension. Det stod att åttio procent somnar till filmen. Resterande procent, älskar den. På filmutbildningar världen över, används den mycket. Mest faktiskt. Ida kände sig upprättad. Filmen är som en lång serie underbara målningar. Musiken mycket bra. Handlingen gripande. Det handlar om en klassresa. Kanske behövdes den erfarenheten, för att förstå handlingen. De vackra bilderna behövdes ingen särskild bakgrund, för att se. En annan film de visat var "Hedwig and the angry inch". Filmen är också en pjäs som spelas live. Kritikerrosade regissören Farnaz Arbabi, Invasion, står för översättning och regi när Hedwig and the Angry Inch nu för första gången sätts upp på svenska. Hedwig and the Angry Inch är en kultförklarad musikal om dragshowartisten Hedwigs otroliga livsöde. Hon föds som en pojke i Östberlin och hamnar så småningom i USA till priset av en misslyckad könsoperation. Musiken och kostymen är en nostalgisk flirt med sjuttio- och åttio- talens ikoner David Bowie, Lou Reed, Iggy Pop, Debbie Harry, Diana Ross och Yoko Ono.

Inte heller denna film föll Toms vänner på läppen. Ida älskade den. Hon tyckte att det mest tragiska livsödet är att födas i fel kropp. Hon satte sig upp i bädden, och såg sig runt. Jam sov, liksom Tom, Agnes, och barnen. Hon hade sitt röda nattlinne med volanger på. Hennes kläder låg i en stol. Hon bytte till en rosa tröja och en gul kjol. Knästrumpor. I hörnet stod ett akvarium. Ett trekantigt stort. Det var Toms broders. Brodern hade alltid haft akvarier. Nu skötte föräldrarna det. De matade fiskarna med torrfoder. Det var tetror och svärdbärare. Malar och slöjsjärt. Scalarer och ciklider. Några stora barber hade brodern köpt i Afrika. Snäckor höll rutorna rena. Det fanns många olika sorters vattenväxter. En elektrisk pump syresatte vattnet. Förr hade brodern också yngelakvarium. Ida kände på ytterdörren. Den var inte låst. Hon öppnade den, och gick ut. Under trappan låg mycket ved, och plank. Hon hade fortfarande lurarna på sig. "Let it be", med The Beatles. Rättare sagt imitationer av Beatles. De fanns ju inte själva på Spotify. Mickael Jackson hade köpt rättigheterna. Hon gick upp för trappan, och ut i trädgården. Hon satte sig i en stol på altanen. Hon hade tenniskorna på. Jam sträckte på sig, och gäspade. Han satte sig upp, och såg sig runt. Idas plats var tom. Tog av pyjamasen, och satte på en liten tröja. Shortsen och sockar.

I rummet bredvid är ett badrum. Gult kakel. Nygjort och snyggt. Ett badkar, och en tvättmaskin. Ett grönt förhänge gränsade av mot trappan. Där låg också pannrummet, och en toalett. Tom sov, liksom Agnes, och barnen. Jam öppnade ytterdörren, och gick ut. Han gick upp för trappan. "Hurra", utbrast Ida. Han satte sig hos henne. Jag tänker på film, sade hon. Jag vill berätta om den bästa film jag sett. Filmen utspelas under sjuttonhundratalet och handlar om den irländske uppkomlingen Redmond Barrys uppgång och fall. Barry tvingas lämna sitt hem efter en misslyckad kärlekshistoria med sin kusin. Han blir soldat i sjuårskriget och senare även preussisk spion och hasardspelare innan han gifter sig med en välbeställd änka och får namnet Lyndon. Han älskas av sin fru men betraktas som en "simpel opportunist" av sin styvson. Barry lever sedan ett utsvävande liv och förlösar sin frus tillgångar innan han utmanas av styvsonen på duell. Intressant, sade Jam och sysslade med sin mobil. Ida pratade för mycket, tänkte han. Trädgården var liten men fin. Tre äppelträd, och två krusbärsbuskar. Rabarber, vita smultron, och rosor i mängd.

Solen hade börjat värma. I rabatterna fanns rosor, och blåklint. Röda tulpaner. Smultronen kom från landet, där de växte vilt. Jordgubbar i landet. Rabarberna var stora. Stammarna

tjocka. Tom vaknade, och gäspade. Han steg upp och klädde på sig. Idas och Jams platser var tomma. Agnes och barnen sov. Han gick ut till de små. Jam var uppåt. Han ville berätta. Rumtid är en sammanslagning av rummet och tiden till en enhet, där tiden bildar en extra fjärde dimension ihop med rummets tre vanliga dimensioner längd, bredd och höjd. En punkt i den fyrdimensionella rumtiden kallas en händelse. Begreppet rumtid introducerades av den tyske matematikern Hermann Minkowski år nittonhundra åtta som ett sätt att ge en geometrisk beskrivning av de förändringar av tid och rum som Albert Einstein formulerade i sin speciella relativitetsteori år nittonhundra fem. Relativistiska fenomen som längdkontraktion och tidsdilation kan beskrivas som att de koordinatsystem som beskriver olika "observatörers" uppfattning av omvärlden, deras referenssystem, är roterade i förhållande till varandra i rumtiden. Mycket intressant, tyckte Tom. Ida gäspade. Är ni hungriga, undrade Tom? Vi är vrålhungriga, svarade Ida. Jam nickade. Ida du är lite tyst, konstaterade Tom. Är ni vänner, undrade han? Vi älskar varandra, svarade de små!